

RPW/14668/2022 P
Data: 2022-02-24
MKIS

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

OS.III.720.5.2022.AB

Rzeszów, 2022-02-15

Pani

Anna Moskwa

Minister Klimatu i Środowiska

Ul. Wawelska 52/54

00 – 922 Warszawa

W związku z poważnymi wątpliwościami powstającymi w praktyce stosowania art. 189 ustawy prawo ochrony środowiska zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości zmian w obowiązujących przepisach prawa, które w jednoznaczny sposób uregulowałyby kwestię „przenoszenia” decyzji administracyjnych związanych z gospodarką odpadami.

Szczególną uwagę należy zwrócić na powołany art. 189 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku (Dz. U. z 2021r, poz. 1973 z późn. zm.) prawo ochrony środowiska i zapis: „przejmuje prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części.” Nie budzi wątpliwości, iż z literalnego brzmienia powołanego przepisu wynika, że przejęcie praw i obowiązków z decyzji odnosi się jedynie do pozwoleń uregulowanych w ustawie prawo ochrony środowiska. Jednakże dotychczasowa praktyka stosowa przez wszystkie urzędy marszałkowskie w Polsce wskazuje na to, że na podstawie art. 189 POŚ „przenoszone” są nie tylko pozwolenia na wytwarzanie odpadów ale również zezwolenia na przetwarzanie odpadów w tej samej instalacji. Stanowisko takie było również akceptowane przez Ministra Klimatu i Środowiska (dawniej Ministra Środowiska).

Zaznaczyć należy, że przepisy ustawy o odpadach nie zawierają postanowień, które pozwalałyby na przeniesienie na inny podmiot zezwoleń na gospodarowanie odpadami, w tym zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Ustawa o odpadach nie przewiduje tego typu zmiany dla decyzji będących zezwoleniami na przetwarzanie odpadów, nie jest w niej uregulowana kwestia „przeniesienia” zezwolenia, a art. 193 ust. 5 POŚ odnosi się jedynie do pozwoleń na wytwarzanie odpadów

Do tej pory przedsiębiorcy, którzy nabyli tytuł prawny do instalacji, na którą wydane zostało pozwolenie na wytwarzanie odpadów i jednocześnie zezwolenie na przetwarzanie odpadów w tej samej instalacji składali do Marszałka wnioski o zmianę oznaczenia prowadzącego instalację w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów i zezwoleniu na przetwarzanie odpadów. Decyzja taka wydawana przez Marszałka miała charakter deklaratoryjny, gdyż jej rola ograniczała się jedynie do potwierdzenia istniejącego stanu, tj. przejęcia praw i obowiązków wynikających zarówno z pozwoleń

PODKARPACKIE

al. Łukasza Cieplińskiego 4, 35-010 Rzeszów

tel. +48 17 850 17 00, fax +48 17 850 17 01, e-mail: marszalek@podkarpackie.pl, www.podkarpackie.pl

dotyczących nabytej przez nowy podmiot instalacji jak i zezwoleń na przetwarzanie odpadów w tej samej instalacji. Jak wspomniano wyżej, praktyka ta stosowana była we wszystkich Urzędach Marszałkowskich w Polsce. Stanowisko takie było popierane również przez Departament Prawny Ministra Klimatu i Środowiska.

Ponadto za taką wykładnią przemawia brzmienie art. 45 ust. 8 i 9 ustawy o odpadach:

8. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 6, jest jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów.

9.

Jeżeli pozwolenie zintegrowane obejmuje zbieranie odpadów lub ich przetwarzanie, przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Wobec powyższych zapisów niewątpliwie za nieprawidłowe uznać należałoby „rozdzielanie” w przypadku zmiany oznaczenia prowadzącego instalację pozwolenia na wytwarzanie odpadów z zezwoleniem na ich przetwarzanie. Dodatkowo wspomnieć w tym miejscu należy o różnych terminach obowiązywania pozwolenia zintegrowanego (bezterminowo) i zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy o odpadach.

Jednakże po zmianie przepisów ustawy o odpadach pojawił się problem prawny (pomimo, iż art. 189 POŚ nie uległ zmianie od 2014 roku) związany z ewentualnym przeniesieniem na nowy podmiot (wraz z zezwoleniem na przetwarzanie odpadów) również zabezpieczenia roszczeń, które ustanawiane jest obligatoryjnie w przypadku wydawania zezwoleń na przetwarzanie i zbieranie odpadów, natomiast nie ustanawia się go dla pozwoleń wskazanych w ustawie prawo ochrony środowiska. W obecnym stanie prawnym brak jest regulacji odnoszących się do kwestii „przeniesienia” wraz z tytułem prawnym do instalacji i decyzjami wydanymi dla tej instalacji również zabezpieczenia roszczeń. Brak jest również przepisów, które w sposób nie budzący wątpliwości pozwalałyby organowi na orzeczenie o zwrocie zabezpieczenia roszczeń następcy prawnemu. Problem ten w szczególności dotyczy zabezpieczenia roszczeń ustanawianego w formie depozytu wpłacanego na konto urzędu marszałkowskiego.

W związku ze zmianą wyżej omówionych przepisów ustawy o odpadach pojawiły się opinie prawne, z których wynika, że na podstawie art. 189 ustawy POŚ nie jest możliwe – jak praktykowano do tej pory – „przeniesienie” na nowy podmiot zezwoleń na przetwarzanie odpadów. Podkreślić należy, że przepis art. 189 POŚ nie uległ zmianie od 2014 roku.

Część doktryny stoi na stanowisku, że w przypadku, gdy nowy podmiot – następca prawny przejmując pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające przetwarzanie odpadów przejmuje wyłącznie pozwolenie na wytwarzanie odpadów, natomiast zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa (na podstawie art. 48 pkt 2 ustawy o odpadach: *zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa jeżeli podmiot objęty zezwoleniem zaprzestał działalności objętej zezwoleniem lub z innych powodów zezwolenie stało się bezprzedmiotowe*). Według tego poglądu następca prawny musi samodzielnie uzyskać nowe zezwolenie na przetwarzanie odpadów. Wówczas dla podmiotu, który zbył instalację wygasa

zezwolenie na przetwarzanie odpadów i przedsiębiorca taki może wystąpić do organu o wydanie decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń na podstawie art. 48a ust. 18 ustawy o odpadach.

Należy zwrócić uwagę, że taka interpretacja art. 189 POŚ i ustawy o odpadach sprawi, że w praktyce art. 189 POŚ w przypadku instalacji do przetwarzania odpadów stanie się „martwy”, gdyż kontynuowanie działalności jedynie na podstawie pozwolenia na wytworzenie odpadów jest niemożliwe (np. instalacje termicznego przetwarzania odpadów czy stacje demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji).

Zauważyć ponadto należy – co niezwykle istotne – że zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy tej samej instalacji, dla której wydawane jest pozwolenie na wytworzenie odpadów. Zazwyczaj odpady wytwarzane powstają w wyniku ich przetwarzania. Przenoszenie na następcę prawnego jedynie pozwolenia na wytworzenie bez zezwolenia w praktyce uniemożliwia (do momentu uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów) prowadzenie działalności przez nowy podmiot.

Stąd też proponuje się, aby dokonać zmiany w aktualnie obowiązujących przepisach prawa tak aby w sposób niebudzący wątpliwości, wynikający wprost z przepisu prawa możliwe stało się – jak praktykowano do tej pory – „przejście” na następcę prawnego nie tylko pozwolenia na wytworzenie odpadów lecz również zezwolenia na ich przetwarzanie w tej samej instalacji, wraz z ustanowionym przez poprzednika prawnego zabezpieczeniem roszczeń.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a OS.III.